

Sentencja

- 1) Artykuł 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 308/2009 z dnia 15 kwietnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on handlowcowi-pośrednikowi będącemu podmiotem organizującym przemieszczanie odpadów na nieujawnienie tożsamości wytwórcy odpadów ich odbiorcy, jak ustanowiono w art. 18 ust. 1 w związku z załącznikiem VII do tego rozporządzenia, nawet jeżeli to nieujawnienie byłoby konieczne do ochrony tajemnicy handlowej tego handlowca-pośrednika.
- 2) Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 308/2009, należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on w ramach przemieszczania odpadów objętego tym przepisem handlowca-pośrednika do wypełnienia pola 6 dokumentu określonego w załączniku VII do rozporządzenia nr 1013/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 308/2009, i do przekazania go odbiorcy, przy czym zakres tego obowiązku nie może być ograniczony przez prawo do ochrony tajemnicy handlowej.

(¹) Dz.U. C 95 z 26.3.2011.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Włochy) — Emanuele Ferazzoli i in. przeciwko Ministero dell'Interno

(Sprawy połączone od C-164/10 do C-176/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność)

(2012/C 151/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Emanuele Ferazzoli (C-164/10), Cosima Barberio (C-165/10), Patrizia Banchetti (C-166/10), Andrea Palomba

(C-167/10), Michele Fanelli (C-168/10), Sandra Castronovo (C-169/10), Mirko De Filippo (C-170/10), Andrea Sacripanti (C-171/10), Emiliano Orru' (C-172/10), Fabrizio Cariulo (C-173/10), Paola Tonachella (C-174/10), Pietro Calogero (C-175/10), Danilo Spina (C-176/10)

Strona pozwana: Ministero dell'Interno

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Działalność w zakresie przyjmowania zakładów — Przepisy krajowe zastrzegające wykonywanie działalności w zakresie przyjmowania zakładów na rzecz podmiotów krajowych, które uzyskały koncesję — Ograniczenia w otwieraniu nowych punktów przyjmowania zakładów przez posiadaczy nowych koncesji — Utrata koncesji w przypadku transgranicznego urządzania gier podobnych do gier uznawanych za „publiczne” — Zgodność z art. 43 i 49 WE

Sentencja

- 1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.
- 2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, by nakładano sankcje za prowadzenie bez koncesji lub zezwolenia policji zorganizowanej działalności w zakresie przyjmowania zakładów na osoby powiązane z podmiotem, który został wykluczony z przetargu z naruszeniem prawa Unii, nawet po przeprowadzeniu nowego przetargu mającego zaradzić temu naruszeniu prawa Unii, ponieważ wspomniany przetarg i wynikające z niego udzielenie nowych koncesji nie zaradziły skutecznie niezgodnemu z prawem wykluczeniu wspomnianego podmiotu z poprzedniego przetargu.
- 3) Z art. 43 WE i 49 WE, zasady równego traktowania, obowiązku przejrzystości oraz zasady pewności prawa wynika, że warunki i zasady przetargu, takiego jak przetarg będący przedmiotem sporu w sprawach przed sądem krajowym, a w szczególności przepisy przewidujące cofnięcie koncesji wydanych na zakończenie takiego przetargu, takie jak przepisy zawarte w art. 23 ust. 2 lit. a) i ust. 3 projektu umowy między autonomiczną administracją monopoli państwowych a podmiotem otrzymującym koncesję dotyczącą gier hazardowych w zakresie imprez innych niż wyścigi konne, powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, a ocena tego należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.